

Bediüzzaman'ın, eserlerinde cifir hesabı ile elde ettiği birtakım tevafuklar vardır. Birileri bu tevafukların zorlamalı ve uydurma olduğunu iddia edip, itiraz etmektedirler. Bizleri bu konuda aydınlatır mısınız?

İtiraz Edilen Kısım:

“BEŞİNCİSİ: Ulûm-u riyaziye ulemasının münasebet-i adediye içinde en lâtif düsturları ve avamca hârîka görünen kanunları, bu hesab-ı tevâfukînin cinsindendirler. Hattâ fıtrat-ı eşyada Fâtır-ı Hakîm bu tevafuk-u hesabîyi bir düstur-u nizam ve bir kanun-u vahdet ve insicam ve bir medar-ı tenasüb ve ittifak ve bir namus-u hüsün ve ittisak yapmış. Meselâ: Nasilki iki elin ve iki ayağın parmakları, asabları, kemikleri, hattâ hüceyratları, mesamatları hesapça birbirine tevafuk eder. Öyle de: Bu ağaç, bu baharda ve geçen bahardaki çiçek, yaprak, meyvece tevafuk ettiği gibi, bu baharda dahi az bir farkla geçen bahara tevafuk ve istikbal baharları dahi mazi baharlarına ihtiyar ve irade-i İlâhiyyeyi gösteren sırlı ve az farkla muvafakları, Sâni-i Hakîm-i Zülcemâlin vahdetini gösteren kuvvetli bir şahid-i vahdaniyettir.”

“İşte madem bu tevafuk-u cifrî ve ebcedî, bir kanun-u ilmî ve bir düstur-u riyazî ve bir namus-u fitrî ve bir usûl-ü edebî ve bir anahtarı-ı gaybî oluyor. Elbette menba-ı ulûm ve maden-i esrar ve lisan-ül-gayb olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, o kanun-u tevafukîyi, işâratında istihdam, istimal etmesi i'cazının muktezasıdır.”(1)

İddia:

Said Nursî'nin verdiği örneklerin hepsi aynı cinstendir ve birbiriyle alâkadardır. El ile el, ayak ile ayak... Tevafukları tabîîdir. Peki Kur'an-ı Kerim'in ayetleri ve hadis-i şerifler ile Said Nursî'nin doğum tarihi, adı ve lâkabı, Kur'an okumaya başladığı tarih, risalelerinin isimleri ve yazılış tarihleri vb.nin arasında ne gibi bir ilgi olabilir? Nur Risaleleri'nde var olduğu iddia edilen ilgiler, yapmacıktır ve bazen insanı güldürecek derecede zorlamalarla kurulmuştur.

İddiaya Cevap:

“El ile el, ayak ile ayak... Tevafukları tabîîdir.” ifadesi, ülfet perdesi

---

altında ne kadar yoğun bir cehaletin gizlendiğini göstermektedir. Acaba, bir elde beş, diğer elde sekiz parmak olsaydı, buna ne diyeceklerdi? Kuşkusuz “El ile el, ayak ile ayak.-birinde beş, birinde sekiz-.. tevafukları tabîdir.” demekten başka bir şey diyemeyeceklerdi.

Halbuki Risalelerde, kâinattan verilen misallerde görülmesi gereken asıl mesele şudur: Varlıkta bir tevafuk vardır. Kâinatta bir nizam ve intizam vardır. Nizam ve intizamda bir ahenk ve uyum vardır. Bu uyum ve âhenk, varlıklar arasında kendini gösteren bir tevafukun yansımasıdır. Kâinat çapında, atomdan galaksilere kadar her yerde “ince bir hesap, maharetli bir âhenk, göz kamaştıran bir uyum, gıpta edilmeğe değer bir yardımlaşma, bir kucaklaşmanın” varlığı, hem aklen, hem fennî bilgelerce de sabit birer hakikattir. Bunun diğer bir adı tevafuktur. Bu tevafuk’un var olmasının en büyük hikmeti, kâinatın birliği penceresinden Yüce Yaraticının birliğine sinyal vermektir. Çünkü, tevafuk ittifaka, ittifak ittihadı, ittihad tevhide işaret eder. Tevhid ise, hem mücessem bir Kur’an olan kâinat kitabının, hem de müşerra’(teşri kaynağı kılınmış) bir kitap olan Kur’an-ı Hakim’in ders verdiği en birinci maksadıdır.

İşte Risalelerde işaret edilen husus budur. Kâinat kitabında tevhid gayesine matuf olarak tevafuku ön gören ilahî hikmet, kâinatın ezelî ve ebedî bir tercümanı olan Kur’an’da da onu ön görmesi, aynı hikmetin gereğidir. Diğer bir ifadeyle, dışarıda vücud-u haricî giymiş bir varlık, kendisinde bulunan gerçeklerin bazı yönleriyle Kur’an’da yer almakta ve matematiksel bir tevafuk örgüsünü oluşturmak suretiyle tevhide hizmet etmektedir.

- Mesela; Kur’an’da sık sık “yedi gök” ten bahsedilmektedir. Varlık biçimiyle yedi adet olan bu gökler için kullanılan “Seb’a semavat = yedi gök” ifadesi tam yedi defa zikredilmiştir.

- Yine Bediüzzaman Hazretlerinin işaret ettiği "el" kelimesine bakalım:

- a.** Kur’an’da “**EL**” için “**YED**” kullanılır. Bu kelimenin ebced değeri, 14’tür.
- b.** Yüce Yaraticı her bir elin parmaklarında yerleştirdiği mafsal sayısı, 14’tür.
- c.** Elin dış tarafında 14 mafsal yerine, iç tarafta yer alan çentik sayısı da, 14’tür.
- d.** Kur’an’da -Allah’a isnat edilmeyen- “**YED**” kelimesinin tekrar sayısı da, 14’tür.

(14 “Yed” kelimesinin geçtiği yerler şunlardır: Bakara, 2/237, 249; Maide, 5/28 (iki kere); Araf, 7/108; Tevbe, 9/29; İsrâ, 17/29; Ta Ha; 20/22; Müminun, 23/88; Nur, 24/40; Şuara, 26/33; Neml, 27/12; Kasas, 28/32; Sad, 38/44).

- Yine Kur’anda bildirildiğine göre, Cehennem kapıları / bölümlerinin sayısı: 7’dir.

Cehennem kapıları / bölümlerinin yedi olduğunu bildiren Hicr Suresi, başında şifre bulunan surelerden biridir. Bu sisteme göre, cehennem

---

kelimesinin geçtiği sureler içindeki sırası:7'dir.

Cehennem kelimesinin ebced değeri 98'dir ki bu sayı aynı zamanda; $14 \times 7 = 7 \times 7 + 7 \times 7$ 'dir. Cehennem kelimesinin Kur'an'da kullanılan tekrar sayısı ise, $11 \times 7 = 77$ 'dir.

- Ebced değeri 98 olan 'Cehennem'in en son geçtiği Beyyine suresinin numarası: 98'dir.

- Keza, Kur'an'da belirtildiğine göre, cehennem'in üzerindeki bekçilerin sayısı 19'dur.

Kur'an'da üzerinde 19 olduğunu vurguladığı cehennem isimlerinden "SAKAR" tercih edilmiştir. Çünkü, "SAKAR" kelimesinin ebced değeri de 19'u göstermektedir. Şöyle ki; (Sin: 60, Kaf: 100, Ra: 200, - Bu kelime müennes olduğundan tenis / dişilik alametlerinden Elif'in ebced değeri 1'dir. Toplam 361 eder. Bu sayı: 19×19 'dur).

(Kur'an'daki yeri itibariyle mansup / üstünlü olduğundan sonunda yine bir elif vardır. Gayr-ı münsarif olduğu için hafzedilmiştir. İrab bakımından melhuz olan bu elifi nazara aldığımızda da yine aynı sonuca varırız)

- Bu tevafuk penceresinden Kur'an bize şu dersi veriyor ki; "içinde 19 zebaninin görev yaptığı SAKAR'dan korunmaya çalışın. Bu kelimenin ebced değeri 19'u gösterdiği gibi, cehennem / SAKAR'IN üzerinde de 19 zebaninin olduğuna, bu kesinlikte inanın ve kendinizi ona göre hazırlayın."

- Bu ve buna benzer binlerce tevafukun verdiği dersi anlamayanlara -şairden iktibasla- bir çift sözümüz vardır: **"Söz bilersen söz söyle ki seni irfan bilsinler / Söz bilmezsen sükut eyle bari insan sansınlar!"**

- İtirazcının, "Peki Kur'an-ı Kerim'in ayetleri ve hadis-i şerifler ile Said Nursî'nin doğum tarihi, adı ve lâkabı, Kur'an okumaya başladığı tarih, risalelerinin isimleri ve yazılış tarihleri vb.nin arasında ne gibi bir ilgi olabilir?" sorusuna gelince;

- Risale-i Nur bu gün -Kur'an'ın nuruyla- dünyayı aydınlatıyor. En karanlıklı bir zamanda, bu görevi büyük bir feragat, feraset, cesaret ve fedakârlıkla yerine getiren Bediüzzaman gibi bir asrın Müceddidi ve Mehdisine ayet ve hadislerin işaret etmesini aklına sıkıştıramayanlar, şunu unutmamalıdır ki, bir şeyin doğru ve gerçek olması, onların havsalasına bağlı değildir.

- Keza şunu da unutmamalıdır ki, Hz. Muhammed (a.s.m)'in peygamberliğini inkâr eden milyonlarca insan vardır. İnanan insanlar için bunların itirazları bir değer ifade eder mi? Kureyş Müşriklerinin havsalarının almaması, Hz. Peygamberin (a.s.m) hak peygamberliğine, hak ve hakikat olan mesleğine zerre kadar olumsuz bir tesir eder mi?

- Bakınız; Hz. Muhammed (a.s.m), bütün Kureyşliler nezdinde yalandan, aldatmaktan müberra, bir makam-ı muallayı ihraz etmesine rağmen, hasetçiler onun bütün güzel vasıflarını bir tarafa attılar ve şöyle dediler: “Bu bir sihirdir, biz bunu kabul etmeyiz. Bu Kur’an, eğer gerçekten Allah’tan gelen vehiy olsadı, şu iki şehirden / Mekke veya Taif’den büyük bir adama indirilseydi ya.”(Zurüf, 43/31)

- Tek kelimeyle, ilim, irfan ve takvasıyla Bediüzzaman unvanına layık görülen Said Nursi’nin, milyonlarca insanların kabul edip teslim ettiği harika kemalatını, mümtaz şahsiyetini bir kenara atarak, onu yalancılıkla itham eden iki buçuk art niyetlinin itirazları ile, Kureyş müşriklerinin itirazları arasında fazla bir fark yoktur? Tek fark; Hz. Muhammed (a.s.m) peygamberdir, Bediüzzaman ise, - onun getirdiği Kur’an’-ı hakimîn hikmetlerini hakimane bir şekilde insanlara ders veren- samimî bir hizmetkârıdır. Bir de Kureyşliler müşrik idi, bu müterizler ise - aldanmış - mümindir.

- Bediüzzaman Hazretlerinin konuyla ilgili bazı sözlerini -müterizleri doğru yola iletmeye vesile olur düşüncesiyle- aşağıda takdim etmiş bulunuyoruz:

“Şu nefiy zamanında görüyorum ki, hodfuruş ve siyaset bataklığına düşmüş bazı insanlar, bana tarafgirâne, rakibâne bir nazarla bakıyorlar. Güya ben de onlar gibi dünya cereyanlarıyla alâkadarım!”

“Hey efendiler! Ben imanın cereyanındayım. Karşımda imansızlık cereyanı var. Başka cereyanlarla alâkam yok. O adamlardan ücret mukabilinde iş görenler, belki kendilerini bir derece mazur görüyor. Fakat ücretsiz, hamiyet namına bana karşı tarafgirâne, rakibâne vaziyet almak ve ilişmek ve eziyet etmek, gayet fena bir hatadır. Çünkü, sabıkan ispat edildiği gibi, siyaset-i dünya ile hiç alâkadar değilim. Yalnız, bütün vaktimi ve hayatımı hakaik-i imaniye ve Kur’âniyeye hasr ve vakfetmişim. Madem böyledir; bana eziyet verip rakibâne ilişen adam düşünsün ki, o muamelesi zındıka ve imansızlık namına imana ilişmek hükmüne geçer.”

“Eğer beni çürütmek ve efkâr-ı âmmeden düşürtmek, iskat ettirmekten muradları, tercümanlık ettiğim hakaik-i imaniye ve Kur’âniyeye ait ise, beyhudedir. Zira Kur’ân yıldızlarına perde çekilmez. Gözünü kapayan, yalnız kendi görmez; başkasına gece yapamaz.”(2)

İddia:

Nur Risaleleri'nde yapılan ebced ve cifir hesaplarında asla kural tutarlılığı yoktur. Bu hesaplarda şeddeler, tenvinler... bazen sayılmış, bazen de sayılmamıştır. Bu hesaplar yapılırken eldeki sayıya ulaşılabilmek için, ayetlerdeki harfler bile çeşitli gerekçelerle değiştirilmiştir. Bu hesaplarda dikkati çeken diğer bir unsur, hem Said Nursî'nin, hem de Nur Risaleleri'nin birden fazla ismi olmasıdır: Said-i Nursî, Said-ün-Nursî, Said-i Kürdî, Molla Said... Risale-i Nur, Resail-in-Nur, Risalet-ün-Nur, Risale-in-Nur, Risalet-ün-Nuriyye, Bediüzzaman...

İddiaya Cevap:

- Farklı bağlamlarda, aynı ifadelere, kelimelere farklı anlamlar yüklendiği gibi, ebced hesabı çerçevesinde, farklı tevafukların elde edilmesi, farklı işaretin farkına varılması da, farklı bağlamlarda, kelime yapısının farklı şekillerine göre, farklı hesaplarla işarî manayı yüklemek son derece doğaldır. Şedde ve meddelerin sayılıp sayılmaması da bu çerçevede değerlendirilmektedir. Bu bir kuralsızlık değil, ebced ve cifir ilmine vakıf olanlarca benimsenen geçerli bir kuraldır.
- Bediüzzaman ve Nur Risaleleriyle ilgili söz konusu edilen isimlerin hepsi de doğrudur ve yaygın kullanımıyla meşhurdur.

İddia:

İsimlerdeki bu çeşitliliğin, hesaplarda kolaylık sağlayacağı aşikârdır. Bu hesaplamalarda öylesine keyfî davranılmıştır ki, aynı isim ya da isim tamlaması için farklı yerlerde farklı sayı değerleri verilmiştir.

İstenilen rakamı elde edebilmek için keyfî davranılmıştır; ayetlerdeki cümleler anlamını yitirecek şekilde bölünmüştür.

İddiaya Cevap:

- Evvela şu bilinmelidir ki, bir ayetin içinde yer alan bazı harflerin ebced değerlerinin gösterdiği bir hakikat varsa, bu işaret olarak yeter. Bu işaretler bazen bir ayette olur, bazen ayetteki bir cümlede olur, bazen de bir ayetin bazı kelimelerinde olur. Eğer siz "Leb" deyince "Leblebi" anlıyorsanız, bu sizin için yeterlidir.
- **Tevafuk** demek, mevcut olan *-ve tabii ki bizim meşhudumuz olan-* bir hakikate, Kur'an'daki bir işaretin uygun gelmesi durumudur. Bu ilmî hakikat yalnız ebced hesabının da içinde bulunduğu işarî tefsir için değil, normal

---

tefsirler için de geçerlidir. Aynı kelimeye, farklı ayetlerde, farklı bağlamlarda, farklı manaların yüklendiğini bilmeyen, tefsirde zaten cahil kabul edilir. Sadece "Hidayet" kavramının Kur'an'da on yedi anlamda kullanıldığı bilinmektedir. Bir yerde kelimenin hakikî manası, başka bir bağlamda mecazî manasının ön görüldüğü, Tefsir ilminin "t"sini bilenlerin malumudur.

- Abdullah İbn Mes'ud (r.a) şöyle diyor:

"Geçmiş milletlerin ve gelecek nesillerin ilimlerini öğrenmek isteyen kimse, Kur'an'ı tetkik etsin. Kur'an'da her türlü ilim vardır. Ancak, bizim anlayışlarımız kısa olduğundan, içinde her şeyi göremiyoruz."(3).

- Ebu'd-Derdâ (r.a) da bu konuda şöyle diyor:

"Kur'an'ın lâfızlarına değişik anlamları yükleyemeyen kimse, tam anlayışlı / mükemmel anlayışa sahip bir kimse sayılmaz." (a.g.y).

Bu ifadeler, Kur'an'ın bütün ilimleri ihtiva ettiği hususunun, sahabeler tarafından da benimsendiğini göstermektedir.

- Kur'an'ın bütün ilimleri ihtiva ettiğine işaret eden hadisler de söz konusudur. Bir hadis-i şerifte Hz. Peygamber (a.s.m.) şöyle buyurmuştur:

"Sizden öncekilerin tarihi, sizden sonrakilerin haberi ve aranızdaki meselelerin hükmü Allah'ın kitabındadır. o (hak ile bâtılı birbirinden ayıran) kesin bir hükümdür; şaka değildir. Her kim zorbalığından ötürü onu bırakırsa, Allah onun boynunu kırar. Her kim hidayeti ondan başkasında ararsa, Allah onu dalâlete düşürür. O, Allah'ın sağlam ipidir. O, hikmet dolu sözlerdir. O, sırat-ı müstakimdir; arzular ona uyduğu müddetçe sapmaz; diller onunla karışıklığa düşmez, alîmler ona doymaz. O, fazla tekrarlanmaktan eskimeyen ve hayranlık veren tarafları bitmeyen bir kitaptır."(4)

- Görüldüğü gibi, bu farklı mana yüklenmeleri, keyfî değil, Kur'an'ın geniş kapsamlı ifade tarzının zorunlu bir tezahürüdür ve onun mucizeliğinin bir parıltısıdır. Bu kelimelere farklı bağlamda farklı mananın yüklenmesi, ifade tarzının realitelerle olan ilişkisini, ittifakını, ittihadını, tevafukunu yakalamaya yöneliktir.

- Nitekim,

"İnanıp da imanlarına herhangi bir zulüm karıştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır." (Enâm, 6/82)

meâlindeki âyet nazil olduğunda, sahâbîler "Ey Allah'ın Resûlü! hangimiz

---

zulme bulaşmamış ki..." diyerek âyetin zâhir ifadesi karşısında içine girdikleri mânevî sıkıntılarını dile getirmişlerdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber (a.s.m.), "**Şüphesiz şirk büyük bir zulümdür.**" meâlindeki Lokman sûresinin 13. âyetini delil getirerek söz konusu "zulüm" kavramını şirk olarak açıklamıştı.(5).

İddia:

Ebced hesaplamalarından çıkan sayı, bazen hicrî, bazen rumî ve bazen de milâdî tarihin senesi sayılmıştır ki, bu da tamamen indî bir uygulamadır.

İddiaya Cevap:

Bu itiraz sahipleri daha çok "*Kur'an'da nasıl miladî veya Rumî takvim kullanılabilir?*" diye itiraz ederler.

Oysa bunun cevabı çok basittir: Bütün kâinatın sahibi yüce Allah için, takvimler neden farklı olsun ki? Yani, "**Allah sadece hicrî takvimi kullanır veya kullanmalıydı**" demek kadar abes bir şey olur mu? Hz. Muhammed (a.s.m.)'in hicrî takvimini kullanıp, Hz. İsa'nın Miladî takvimini kullanmaması diye bir şeyin mantığı var mıdır?

- Çünkü, eğer Kur'an'da ebced hesabıyla bir tarihe işaret söz konusu ise, önemli olan o tarihin insanlarca kabul edilmiş olmasıdır. Bunun hangi takvime göre olması, hiç de önemli değildir. Önemli olan ilgili olayın görülmesine imkân veren bir işaretin, bir sinyalin varlığıdır. Nitekim, Hz. Peygamber (a.s.m.)'in doğum tarihi gibi, -hicretten sonra olmasına rağmen- vefat tarihi de miladî olarak şöhret bulmuştur.

- Hz. Peygamber (a.s.m.)'in vefatından bahseden "*EV NETEVEFFEYENNEKE..*" (*Eğer seni vefat ettirsek..*) ifadesi, bütün Kur'an'da üç yerde geçmiştir.

Bu cümle açıkça, Hz. Peygamber (a.s.m.)'in vefatından söz etmektedir. Geçtiği üç sure ve ayet numaraları da, Hz. Peygamber (a.s.m.)'in ömrü olan, 63'ü gösteriyor. İlgili ayet ve sure numaraları şöyledir: Yunus, 10/46; Ra'd, 13/40; Ğafir, 40/77. Buna göre, ayet numaralarının toplamı: 163'tür. Sure numaralarının toplamı ise, 63'tür.

Vefatı haber veren bu cümlenin -harfleriyle beraber- ebced değeri ise, 632'dir. Bu da Hz. Peygamber (a.s.m.)'in, Miladî vefat tarihidir. İşte tevafuk penceresinden bir gaybî haberin göz önündeki görüntüsü!

Şimdi "tarihi Miladîdir" diye buna karşı çıkan kimsenin sözünde herhangi bir

---

ilmî değer aranabilir mi?

İddia:

Ebced harflerine verilen sayı değerlerinde, Batılıların sistemi esas alındığında, elde edilen bu rakamların hemen hepsi tevafuk (?) olma özelliğini kaybedecektir. Ayetlerin farklı kıraat ve yazımları da, hesaplanan rakamları değiştirecektir. Aslında sırf bu iki âmil bile, Nur Risaleleri'ndeki ebced ve cifir hesaplarını alt üst etmeye ve bu hesaplardan elde edildiği zannedilen neticeleri boşa çıkarmaya yeterlidir.

İddiaya Cevap:

- Batılıların kullanımı İslam aleminde çok sınırlı olmakla beraber, o sistemin de kendi içerisinde pek çok hakikate işaret etmesinde -dinî, ilmî- hiçbir mani yoktur. Ancak İslam aleminde en yaygın ve en geçerli olan sistem şarklıların kullandığı sistemdir ki, Bediüzzaman'ın ve diğer pek çok ilim ve velayet ehlinin kullandığı sistem budur.
- Sadece ebced hesabıyla değil, normal tefsir açıklamalarında da çok farklı metotların kullanıldığı bilinen bir gerçektir. Dirayet rivayet, *ilmî-işarî, fikhî-kelemî, lugavî-edebî* gibi bir çok farklı sistem tefsir usulünde yerini almış ve bunların hepsi de kendi sistematiği içerisinde farklı hakikatlerin ortaya çıkmasına hizmet etmiştir.

İddia:

Kaldı ki, bu tevafukların gerçekleştiği kabul edilse dahi, bunların da bir delil olmadığını ve işe yaramayacağını, vereceğimiz tevafuk örnekleri göstermektedir:

Reşid Rıza şu lâtifeyi nakleder:

"Hamd" isimli bir Şîî, Bağdat ediplerinden birisiyle bir mesele üzerinde münakaşada bulunur. Hamd, kendi iddiasını ebced hesabı ve ona benzer bazı harf oyunları ile ispata kalkışır. Şîîye karşı edip der ki:

- Öyle ise sen kelb (köpek)sin; çünkü ebced hesabına göre "Hamd" in harfleri 52 ettiği gibi, "kelb" in de harfleri buna eşittir. Bunun üzerine Şîî:

- Ama, asıl adım Ahmed'dir, der. Bunun üzerine edip de der ki:

- Öyle ise sen ekleb (daha da köpek)sin. Çünkü hem "Ahmed" in, hem de "ekleb" in ebceddeki değeri 53'tür.

Eğer ebced hesabı, Said Nursî'nin ileri sürdüğü gibi gaybî bir anahtar ise, yüce Allah'ın kendisine edilmesini istediği "hamd", "köpek"le tevafuk etmiştir. Böyle bir anahtar, gaybın kapıları bir yana adî bir kapıyı bile açamaz.

İddiaya Cevap:

- Bu sakat anlayışı sadece ebced hesabıyla ilgili olarak değil, başka sahalarda da kendini gösterebilir. Örneğin, Allah'ın bir ismi Rauf'tur, bir ismi Rahim'dir. Allah bu iki vasfı, Hz. Peygamber (a.s.m) için de kullanmıştır. (Tevbe, 9/128). Şimdi bu "Kelb" oyunu oynayanlardan biri kalkıp -haşa, yüz bin defa haşa-, aynı vasfı aldığına göre "Peygamber de Allah'tır" dese, bu küfrü kim temizler?

Bu gibi haltları karıştıranların cehaletlerini aşağıda açıklayacağız inşallah.

İddia:

Hz. Peygamber'i tenzih ederek, okura hatırlatmak zorunda kaldığımız bir ayet ve bir hadisin mealini verelim:

Allah Tealâ buyurmuştur ki:

"Meryem oğlu İsa demişti ki: Ey İsrailoğulları, ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak geldim. (...)"

Efendimiz (s.a.v.) de şöyle buyurmuştur:

"(...) Ben Muhammed'im, ben Ahmed'im, (...)"

İşte ebced hesabı ile varılacak nokta... Peygamber'in yüce isminin, ekleble tevafuku...

Nur Risaleleri'nde inanılmaz bir zorlamayla, Said Nursî Hz. Muhammed'in aynası olarak gösterilmiştir:

"Muhammed Âyine karşısına koyarak Muhammed Bedüzzaman

92 92

2 184

—

Binâenaleyh bu Zât (Said Nursî), cismaniyet noktasında mir'at-ı Peygamberî'dir. (A.S.M.)

Hâşâ ve kellâ... Said Nursî, ne cismaniyet ne de ruhaniyet noktasında Hz. Muhammed'in aynası olabilir. Hiç mi şemâil-i şerîf okumadınız?..

İddiaya cevap:

Şemâil-i şerifi senden yüz kat daha iyi bilen ve Hz. Muhammed (a.s.m)'i canından çok seven milyonlarca insanın kanaati şudur ki, Bediüzzaman, el-hak Resulullah (sav)'ın hakikî varisi olan alimlerdenidir. Bütün hayatında daima onu göstermiş, onu tanıtmış, onu sevdirmiş, onu saydırmış, sözleriyle ve fiilleriyle onun aynası olmuştur. Milyonlarca vicdan ehlinin takdir ettiği gibi, hiç kimseye nasip olmayan bir muvaffakiyetle, Allah'ı, Peygamber'i ve Kur'an'ı insanlık camiasına sunmuş, eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadın hüküm sürdüğü, şahların bile mat olduğu bir devirde, kefenini boynuna takmış, tek başına "Allah bes gayrı heves" diyerek Kur'an'a ve Peygamber (a.s.m)'e hizmet etmeyi hayatının yegane gayesi bilmiş Bediüzzaman hazretleri gibi bir insan "Hz. Muhammed'in aynası" olmamışsa, başka kim olabilir?

Onun hayatının her safhasında kendini gösteren ilahî inayetin yansımasının delaletiyle, -vahhabilerin rağmen- O bu asırda ehl-i beytin büyük bir mümessilidir ve bir **"Mirat-ı Muhammed'dir."**

İddia:

Üstelik ancak iki Muhammed, bir Bediüzzaman ediyor...

Peki, sizin bu çıkarsamanızı esaslı bir şey zanneden muzırın biri çıksa da dese ki: "Her ne kadar Kur'an'da Tebbet suresi varsa da;

Ebu Leheb Âyine karşısına koyarak Ebu Leheb Muhammed

$$\begin{array}{r}
 46 \\
 46 \\
 2 \qquad 92 \\
 \hline
 92
 \end{array}$$

Binâenaleyh bu Zât (Muhammed), cismaniyet noktasında mir'at-ı Ebî Leheb'dir."

Bu münasebetsize ne cevap vereceksiniz?...

Hadi, bir nazire de bizden olsun:

Ebu Leheb'in sağına, soluna, önüne, arkasına ayna koysak kim görünür acaba? el-Cevab: Bediüzzaman Said Nursî. Çünkü:

Ebu Leheb	Bediüzzaman.
46	
4	184
<hr/>	
184	

Binaenaleyh bu zat, cismaniyet noktasında hem de min cihât-ı erbaa (dört taraftan) mir'at-ı Ebî Leheb'dir.

Ebced hesaplarına devam edelim:

Bedüzzaman	Müfsid
184	184

Bakara suresinin 220'nci ayetinde "(...) Allah, müfsidi muslihten ayırt etmesini bilir. (...)" buyurulmaktadır. "Müfsid" kelimesinin "Bediüzzaman"a tam tamına tevafuk etmesi cihetiyle ayet, Bediüzzaman'ın fesâd-ü ifsâdına ima, belki remz ediyor. Hatta, bunu delâlet, belki sarahat derecesine çıkarıyor. Nitekim, kendisinin cümleleri de bunu hem lâfzen, hem de mealen tasdik edercesine diyor ki:

"Hiçbir müfsid ben müfsidim demez, daima suret-i haktan görünür. Yahud bâtilı hak görür. Evet, kimse demez ayranım ekşidir. Fakat siz mihenge vurmadan almayınız. Zira çok silik söz ticarete geziyor. Hatta benim sözümü de ben söylediğim için hüsn-ü zan edip, tamamını kabul etmeyiniz. Belki ben de müfsidim veya bilmediğim halde ifsad ediyorum. Öyle ise her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte size söylediğim sözler, hayalin elinde kalsın, mihenge vurunuz. Eğer altın çıktı ise kalbde saklayınız; bakır çıktı ise çok gıybeti üstüne ve bedduâyı arkasına takınız, bana reddediniz, gönderiniz."

İddiaya cevap:

Burada anti parantez olarak söylemeliyiz ki, hayatı boyunca bütün gücüyle insanları ISLAH etmeye çalışan ve bilfiil milyonlarca insanı ıslah ettiğine milyonlarca insanın şahitlik yaptığı Bediüzzaman gibi asrın müceddidi ve muslihi olan bir mübarek zata, müfsid demek, ancak dinini dünyaya satan şeytan-ı cinniden aldığı derse binaen ondan çok daha ileri derecede insî bir şeytanın yaptığı İblisane bir iftira ve yalandır. İlim kisvesine bürünmüş, İblis gibi işler çeviren bu gibi adamları görünce, Ebu Cehil ve Ebu Leheb'in manevî bir güneş olarak göz kamaştıran Resulullah (sav)'ı nasıl inkâr edebildiklerini çok daha iyi anlıyoruz. İsrailiyattan da olsa, tefsir

---

kaynaklarında yer alan, bir kısım dünyalık mallar / paralar / Riyaller uğruna dinini dünyaya satan Belam b. Baura'nın -önce kendisine iman ettiği halde-, dünya menfaatini dinine ve Hz. Musa (as)'a tercih etmesindeki alçak duyguyu da çok daha iyi anlıyoruz.

Ey ulemau's-su komitesinin küçük neferi! Tebbet suresindeki bedduadan hiç mi çekinmiyorsun; dilin kurusun!

- Bak; kendini bilmez müteriz efendi! Şu masalımsı komedileri ciddiye alıp sahneye koymandaki art niyetini / atmasyon ciddiyetini çok iyi biliyoruz. Bir yandan güya Ebcad hesabının yanlışlığını ortaya koyacaksın, diğer yandan da Bediüzzaman hazretlerine -alçaklık da bir seviye olduğu için, alçakça demiyorum-, çukurca saldıracaksın ve bütün bunları bazılarına yutturacaksın. Bu cerbeze, gerçekten alçaklık sınırını aşmış çukurca yapılmış komik bir demagojidir. Biz şimdi bu cerbezeyi çürüklüğünü başka bir cerbeze ile ortaya koyacak, ardından da hakkın hatırını esas alarak gerçekleri açıklamaya çalışacağız:

- Cerbeze de olsa insanın aklına gelir ve insan bu cerbezeciye sormak ister: Acaba, bu tür bir cerbeze sadece ebcad hesabı için mi, geçerlidir? Eğer, "ebced hesabıyla aynı ortak paydada buluşan her iki taraf (örneğin hamd - kelb)mutlaka tevafuk ettiği şeyin kimliğine girmesi gerekiyorsa, bu takdirde normal kelimeler ve isimlerle oluşan bir tevafukun -bu kimlik tespitinde- daha da belirleyici olması gerekir. Bu cerbezeye göre, **"Muhammed Allah'ın resulüdür."** ayetini duyan ve adı Muhammed olan kimselerin, sabah kalkar kalkmaz, ilk iş olarak Nüfus cüzdanını eline alıp "Allah beni size peygamber olarak göndermiş, çünkü benim adım Muhammed'dir" diyerek Belediye anonsundan kendilerini peygamber olarak ilan etmelerini normal karşılamak gerekir.

- Keza, bu cerbezeye göre işe bakıldığında, ayette geçtiği üzere, "Ben Ahmed adında gelecek bir peygamberi müjdeliyorum" diyen Hz. İsa'nın bu müjdesini duyan ne kadar Ahmed varsa, hepsi de "peygamber adayı "olarak ortaya çıksa, onları kim yadırgaya bilir?

- Tabii ki, sadece peygamberlik değil, sultanlık da işin içine girer. Adı Abdulaziz, Abdulhamit, Abdülmecid olanlar, bir gün uyanıp " Memleketin Sultanları" olduklarını iddia etseler, -bu cerbezeye göre- bunlara inanmamak mümkün mü?

Demek ki, bu çarpık zihinlerde oluşan demagoji formülasyonu, yalnız aritmetik tevafuklarda değil, normal ifadeler, kelimeler, isimlerin tevafukları için de söz konusudur. Gerçekten bu ciddi (!) konuyu keşfedenlerin uluslararası fuarlarda boy göstermeleri gerekir. Bu sofestaî antika buluşun muzip müşterileri çok olur.

- Şimdi hakkın hatırını esas alarak hakikatleri şöyle izah edelim:

- **Tevafuk**, ister kelimelerin lafızları ile manaları arasındaki bağlantı açısından olsun, ister kelimelerin ebced hesabıyla gösterdiği aritmetik tablo ile işarî manası arasındaki alakası olsun, bir değer ifade etmesi için bazı şartların tahakkuk etmesi gerekir. **Bunları şöyle sıralaya biliriz:**

a. Bulunan tevfuk'un bir değer ifade etmesi için mantıksal çelişkiden uzak olması gerekir. Örneğin, "Muhammed" isminden ötürü peygamberlik iddia eden bir kimsenin şu mantık bağıntısını bilmesi gerekir ki; "Ahir zaman peygamberinin ismi Muhammed (a.s.m)'tir, fakat her Muhammed ismini taşıyan peygamber değildir.

b. Meyve adı ortak paydasında birleştikleri için, elmayı armut ile karıştıran kimse de şunu bilecek ki, "Her bir tür, bağlı bulunduğu cinste birleşmek zorunda olduğu gibi, bir başka türden de ayrılmak zorundadır." Bu sebeple, her elma meyvedir, her armut da meyvedir, fakat her elma armut olmamak zorundadır. Demek ki, her armut meyvedir, ama her meyve armut değildir.

- Bilindiği gibi, insan da canlı bir varlıktır, öküz de canlı bir varlıktır. Bu canlılık ortak paydasını düşünerek "insan öküzdür " diyen kimse, kendi öküzlüğüne ortaya koymuş olur.

c. Tevfuk, dinî açıdan aykırılık olduğu bir yerde herhangi bir değer ifade etmez. Örneğin, fasık bir adamın gösterdiği harikulade bir durum, onun veli olduğunu göstermez. Çünkü, fasıklık, velayete aykırıdır. Bunda ümmetin icmaı vardır.

- Mesela, Allah da görüyor, biz de görüyoruz. Allah da işitiyor, biz de işitiyoruz. Bu ortak paydadaki hareketle birisi kalkıp "Allah'a cismaniyeti" isnat edemez. Çünkü, bu husus Kur'an'ın ruhuna aykırıdır. "Allah'ın benzeri hiçbir şey yoktur, O her şeyi hakkıyla işitendir, görendir." (Şura, 43 / 11) mealindeki ayet, bu tevafuktan bu yargıya varmayı reddetmektedir.

d. Şimdi de uygun bir tevafukun nasıl olacağını gösteren bir misal arz edeceğiz:

- Daha önce de ifade edildiği üzere, "**Ahmed**" adını taşıyan herhangi bir vatandaş kalkıp da,

"Meryem oğlu İsa demişti ki: Ey İsrailoğulları, ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak geldim." (Saf, 61/6)

mealindeki ayette müjdelenen Ahmed'in kendisi olduğunu söylese, tam bir

---

alay konusu olur. Neden? Çünkü; Hz. İsa'nın müjdesine layık bir performans gösteren Hz. Ahmed-i Muhammed (a.s.m)'den başka hiçbir kimse yoktur.

- Allah, bu müjdeyi verirken, Ahmed ismine tevafuk eden ve onun peygamberlik zamanına işaret eden sinyaller de bırakmıştır. **Örneğin;**

1. Ahmed kelimesinin ebced değeri: 53'tür.
2. Ayette ismi anlamına gelen "ismuhu"nun ebced değeri: $106=2 \times 53$ 'tür.
3. Ahmed isminin geçtiği Sure, şifresiz sureler sisteminde, Kur'an'ın sondan sırası: 53'tür.
4. Hz.İsa'nın kendisinden sonra geleceğini seslendiren "Y'TÎ MİN B'ADÎ = 597" (4 kelime, 10 harfiyle birlikte ebced değeri: 611'dir ki, Hz. Peygamber (a.s.m)'in peygamberlik tarihidir.
5. Allah bu ayeti, Kur'an'ın 5169. ayet olacak bir yere yerleştirmiştir. Çünkü, Bu sayı $611 + 4558$ 'dir. 611 rakamı, Hz. Peygamber (a.s.m)'in peygamberlik tarihidir. 4558 sayısı ise, 86×53 'tür. 86 rakamı benden sonra anlamına gelen "B'ADÎ"nin ebced değeri olduğu gibi, 53 de Ahmed isminin ebced değeridir.

İşte tevafukların değer ifade etmesi için ayetin manası ile manevî bir münasebetinin bulunması gerekir.

- Risale-i Nur'da gösterilen işaretlerin hepsinde kuvvetli münasebetlerin olduğunu ehl-i insaf teslim eder.

İddia:

Bu, Said Nursî'yle ilgili çıkarımımız. Şimdi sıra, Nur Risaleleri'yle ilgili çıkarımımızda:

Hatırlanacağı üzere, Said Nursî Fussilet suresinin 2. ayetindeki "tenzîlun" kelimesini ebced hesabına tâbi tutmuş, birtakım zorlamalarla (vakf mahalli olmadığından tenvin "nun" sayılmak cihetiyle) 547 sayısına ulaşmıştı. Sözlerin ikinci ve üçüncü ismi olan Resail-in-Nur ve Risale-i Nurun adedi de beşyüz kırksekiz veya kırkdokuz olduğundan; demek ki bu ayet, pek cüz'î ve sırlı bir veya iki farkla tevafuk ederek remzen ona bakmakta, onu "tenzîl" dairesine almaktadır !..

Biz, herhangi bir zorlamaya da girişmeyeceğiz. Kâri'a suresinin 9. ayetinde "Onun da anası (bağrına atılacağı yer) hâviye (uçurum)dir." buyurulmaktadır.

□□□□ □□□□□ ayeti, makamı beş yüz kırk sekiz olarak Risale-i Nur'un adedi olan beş yüz kırk sekize tam tamına tevafuk ederek onun gideceği yere işaret eder!...

İddiaya cevap:

Bu kadar küstahlık ehl-i imana yakışmaz. Birden fazla ayetin, yüzlerce hadis-i şerifin içinde yer aldığı, İslam tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir tarzda İman esaslarını ispat eden, 33 ayetin işaretine mazhar olan, Hz. Ali, Gavs-ı azam, İbn Arabî, Osman'ı Halidi gibi büyük evliyaların haber verdiği ahir zamanın hidayet kaynağı olan Risale-i Nur eserlerini cehennemlik olarak takdim etmeyi maharet sayan kimse, ya dinsiz, ya mecnun, ya da patavatsız bir serseri olması gerekir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Şualar, Beşinci Şua.](#)

(2) bk. [Mektubat, On Altıncı Mektup.](#)

(3) bk. *Ebû Hicr, et-tefsirü'l-ilmî, 248.*

(4) bk. *Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'an, 14; Dârimi, Fadâilu'l-Kur'an, 1.*

(5) bk. *İtkan, II/223.*